

היה נוטל פרק שלישי סופה הלכות

מן הטעם של יתקפו יורו : לעולס זכות ל תורה . ולו שטומסקט בתורה היה שטוחה בגננה ובטל שיעסקו : למקוריין ומתכוון . סטורת על גינוי להכיוון נכית הספר ולקרוי מקרין ולפנות מזנה : ומラン לנבריאו . ומתיינות לטעליאן שיואין לעיר מחרת ללימוד תורה : לימוד חפלות ס'ד . וכי תורה חפלות קלה לנו : כללו . סמתוכה קיימ מבינה ערמוניית ועומקה לדרכיה נהגע : חכמה . תורה : שימוש עליינו ערוס עליה . ספירט עליינו מכל העסקיים ונעשה עליה עני וחסר כל : רואה טפה בקץ וchaplot . חייך תיפלותה מאי לה בחסמייך גבורה ביזידורא דיזיונה רב

קְרֵי לִסְוָלִים בַּמְחֻנָּה לֹווֹ כְּלִילְפִּין צְפָשָׁהִים צְפָרָהִים (דָּבָרִים ס' : מְרֻפִּיהַ). כְּלָמִיס פּוֹתָח לְתַּמְקֹוָה: זְכוֹת לְמַלְאִיָּה. מְנוּיָה כ' כ': זְכוֹת תְּבוֹהָה. סְסִיתָה עֲוֹקָתָה תְּבוֹהָה: הַה לְמַיְסָקָה. דְּכִתְעָגָת וְלִמְדָתָה מְוַתָּם לְתַבִּיכָּס (לְדָבָרִים י' ו') וְלֹא מְתַבִּיכָּס וְכַיוֹן לְהַיִנָּה
בְּלֹס חַיִן סְכָרָה נְדוֹל כְּמַלְוָה
וְסִוְמָה: מְנַגְּנָה. מִן הַיּוֹרָן
וּבְלֹא לְמַעַן קַחְטָה סְלָמָה וְתַקְפָּנוּ
יְלָדוֹ: צַיִן גַּעֲלָה לְלֹה עַסְקָה כָּה.
צְבָנָ�ו מְשַׁגְּנָמָה מְמוֹזָה וְחוּנוּ וְעַסְקָה
כָּה מְנוּזָה מְנַגְּנָה מִן הַפּוֹרָעָנִיּוֹת
וְלֹא צְבָנָ� קַחְטָר נְזָבָה דִּים זְכוֹת
סְלָמָה כְּמַה טָנוֹס אַגְּזָלָה לְה מְלָאָה
כָּן קַחְטָה וּמְלוֹי לְמִינָה מְנוֹנָה מְלָאָה
לְבָבָי. סְעָה לְקַחְטָר כְּכָרוּתָה קִיְנוּ

כניתה ומצליה בעיונא דלא עסיק בה אגוני מגנא אצולי לא מצלא מצוה בין בעידנא דעסיק בה בין בעידנא דלא עסיק בה אגוני מגנא אצולי לא מצלא רביינה אמר ליעולם זכות תורה ודקאמרת אינה מצוה וועשה נדי דפרקודא לא מפרקודא א' באנgra דטקרין' ומתניין בניהו ונטרא להו לנגברייא עד דאתו מבוי מדרשא מי לא פלנן בהדייהו: מבען אמר בן עזאי חייב אדם ללמוד את וכו'. ר' אליעזר אמר כל המלמוד את בתו תורה כלטורה תפנות תפנות ס"ד אלא כאלו מלמלה תפנות א"ר אבחו מ"ט הדר"א רכתייב אני חכמה שכני ערטה בכיוון שנכנשה חכמה באדם נכנשה עמו**) ערמותית ורבנן האי אני חכמה Mai עבדי ליה מיבעי ליה לנדרי' ייסי בר' חנינא דאמר ר' יוסי בר"ח אין ד"ת מתקימין אלא במ" שמעמיד עצמו ערום עליהן שנאמר אני חכמה שכני ערטה ומ"ט לדינה אין נדרה מפני זה סברת ר' אליעזר ב' ונקטין בן להלכה. וכתבו ג' רבבותא הדיעינו דוקא תורה שבע"פ אבל תורה שבכתב אף שאין למלטה *** לכתלה מ"ט המלמלה אינו כמלמלה תפנות י' וגם מתורה שבע"פ הדרנים השיכים לאה מהוייבת למלטוד: ר' יהושע אומר רוזה אשה וכו'. מאי קאבר ה'ך רוזה אשה בקב' ותפנות עמו מתשעה קבין ופרושים: הוא היה אומר חסיד שוטה וכו'. הויי

[፲፻ ፭፻]*

הערה זו מהו דקוח מה לעולן דבר היו מניין הרבה לפי שעה היו להנקל מן ההוראה שלג יכסל דרכנה מן כסוריון
הלא מגנטת לעולס היה צעדייה דלא עסיק נא ומי' מהי לפי שעה דקוח מהר הלהם חסיק דהוזלי היה מילג כלא וועל
מי' מהר בס דרכורה מגנת לטulos הלא מסיק דצעדייה דלא עסיק נא האולי היה מלג וקושי זו עיקרה נמיהת בתוספות
הברור דתימה ולעניות דעתך נל דתרוי עניין תורה יט' וכן בעין חמאות חדך טהור לודד לשם ואחד טהור לוודן מן הפספה
הלאז ונלט נב כללו בעין תחותו של דוחן לדוחמראין בסנדראין (דף ק) וכן בעניין חמאות יט' טהור מקישס לסס ד' וויק
הנספסה ולחוץ בעין סהמר בכחוג בפיו וכעספתיו כנדוני ולכו רחוק ממי' לעיל בכרייח מירוי נתרה טהור לסתה וכן
בכינוס טהייה לסס ד' ולכון מהר תורה ספיק נטמה מניהם להנקל מן ההוראה לעולס היוו היה צעדייה דלא עסיק נא וכן כמוה
בכינוס נטמה מגינה להנקל מן ההוראה לפי שעה היוו צעדייה דעסיק נא וכמיירם דרכנו מירוי נתרה טהייה מן הנספסה ולחוץ
בכינוס של דוחן ולכון מהר טהייה מגנתמן ההוראה צעדייה דעסיק נא ומזה כפין חופן זה הופיעו בעידינה דעסיק
בנה חינה מלחת מז' הפטון:

וְאֵלֶּה גַּם מִסְתָּרָה כְּשֶׁבְּסָבָבָה מִן-בְּלִזְבּוֹן וְעַד-בְּלִזְבּוֹן לְמִזְבְּחָה בְּמִזְבְּחָה וְבְּמִזְבְּחָה.

ונראה לכל זה דוקן כומנום שלפניו בכל אחד כיה דר במקומות מוכתו וקדמת האלגוריה היה חזק מוזע כל אחד ומחל להחנן בדרך סדרכו חנותו וכמה מה הכתוב כלל חניך ויינך צוז היינו יכולם לומר כלל תלמוד תורה והסמורה על חנוטה ליטרים הכל כתעת בטויה סקדלה החרכות נתרופף מהוו מוזע וגס מזוי סתייגו דר במחוז מנטומבו באל

בז' משפט א' זס נפ"ג פלכה כ' ב' פ"ה מלהכות ת"ת כלכה י' ב' זס ד' בז"ע י"ד סימן דמ"ז סעיף ו'ו' ה' כנונ' נמי' גלה וחלפה וכלה'ת פ' כל נט' כ' צלול' לוחל' זמנה צל' דנור זס נביס' מתח' ננט'ת לדתן' כטהין' וסירות' כדר'ית' נמאנ'ס פ'כ' לדב'ת' וחלפה' כדי' כ' נט' לה'ג'יל' לכ'ג' דנור' צלה'ה' אותומ'ן וס'ק' עני'י מליחת' פג'ג'ר' וכל' כה'ג' גונוג' נמי'י' הוכ'ל' כדי' ב'ג' ליה'ג'יל' דנור' הי'ופ'ג'

כלכך צכלו : ותפדה . ותגַּד לחולין ומסתמאות יקננה חחריות : ותסרף . סקלדרה קדמתה בגוף ומיניה יויה עד לחולין : וככל שנותר לכהנים מנהותין ספרות וחיפויו קרב מקום : כלכתו ולג' נமחו נערפין טירios דנית הדעת לדמפרט נגמרה : נגatta . נח כגן : מנהתנה נמקלה .
כל מינחת כגן יכול תהה לה תחלה כתיב (ויקרא) ו' המכן דכתנת הנחותה לישרולן נמקלה וכן כבנת הלמינה גורופה שכאלה מנהתנה נמקלה : כבנת מתחלה ; מן התרומה ומון הקבונה חט נבעל לאפסול : וכגן דין מתחלה . חט נבאת גורסה זונס והללה ומעש דכללה מתניתה מפרק נגמרה : קדושים קדושים . חמלת ואנט ומנהה בכולה כתיב כל זכר בכניים יהכלנו : מה צין חיט להס . צירמל נמי קמיירו : חיט פורע ופודס . כסאום מנונגע פורע רלהו ופודס גנדיו : הכליט מדיר חת צנו . קמן צניר וחלה עלו צירות חיפויו לכינגדן : מגלה על צירותה חכו . חס ונדר המכיו צנירות והפריט קרכנותיו ווית וקה בנו צויר כגן מנלה צוים מלחת ומיכים קרכנותיו סכפליט חכו : מקדם חת כתו . מקדם קידוטי כתו קמנה סלמי מדעתה : מוכך חת כתו . ליהקה בעה איתה בנירה ואמר היה ואצילה היבוי דמי רשות דבריו לדין קודם שיבוא מר וה הנותן דינר לעני מי שיש לו מאותיים זוז עשר עני היה לו מאותיים ליף דינרין באחת הריו זה א עי"ש : אלה פרושה טסיק בוגמא * כגן יוחני י שמללה עולם התלמיד אמר ר' אבהו אמר רב גמלין ז כי רבים חללים ר' רביבים חללים הפילה ה וורה ועצומים כל הרוגינה גו מורה : מהתני ר"ש אמרים ואם אתה אומר מדחה אתה את הטים ציא אתה שם רע על ת hon אלא שתלתה להן במים המאררים ואינה

ונפרט מומו פטניאלו נומו לאמו ברכז נסן האשה ^{*[לט כט] [לט כט]} ונפסאנו מנהתיה עד שלא קרצה בכלי הרי היא בכל המנהות והפדה ואם משקדשה ^{בכל} הרי היא בכל המנהות ותשרפּה מ ואלו שמנחותיהם נשרפות ^{*} האומרת טמאה אני לך ושבאו לה עדים שהיא טמאה והאומרת איני שווה ושבעה אינו רוצה להשkontה ושבעה בא עליה בדרך ^ו וכל הנשות לכהנים מנהותיהם נשרפות בת ישראל שנשאת לכהן מנהתה ^ו נשרפת וכחנת שנשאת לישראל מנהחה ^ע נאכלת מה בין כהן לכהנת מנהת כהנת נאנלת ומנהת כהן ^ו אינה נאכלת צ הכהנת מתחלה ובcohן ^ז אינו מתחלה כהנת מטהה ר למתים וכחן ^ש אינו מטהה למתים כהן אוכל בקדשי קדשים ואין כהנת ^א אוכלת בק'ק' . מה בין איש לאשה ב האיש פורע ופורם גוין האשה פורעת ופורמת האיש ז טרייר את בנו בנזיר ואין האשה מדורתה בנה בנזיר האיש מגלח על י נזירות אבוי ואין האשה מגלהת ^ו על נזירות אביה האיש ז מקדרש את בתו ^פ ואין האשה מקדרשת את בתה האיש מוכר את בתו ואין האשה מוכרת את בתה האיש ^כ נסקל ערום ואין האשה

בזון בעמיס כודאי מוקה רכה למדס הווא נס נכוויס וכתוויס ומוסרי קיז'ל ייש כדוי שיחמתה חילס עיין למונתינוEk קדושה דהלה טול ציסרו לנמיי מדיך' ויעכדו על כל יסודי גדע קיז'ן:

מתבגר קכין ופריטות נפרוט מן התפלות לפיך חיין מוכך שתלמוד
חורה [ר' ל' סחתורה לה יהה חכיכ לה שסתורה מלמדת להלוד לערעט
התפלות טיפך מצעה] : טמןיעים דעריו לדיין . דמאנקנבעו כלכ
קדין עערי זיכויו לדרכיו כל זא קפין לפלקן והרי ערמותו
ורצע הוה צעוגר על לה תסח
שמע זוח (סמות כנ) : לאטליוס
מלתויום זוז . ומעתה לה ימול
ליך ויט לו קרובייס ציטלויס :
כוי קהמר . מכלו עולס : כנון
זוחני כתראמיינ . הילמיה מכספה
כיהם וכטמניע עט לידת הפסה
כיהם שעולדת רהמא במלכבות
ולחרט שמטרת פרעה ביתה
הומרת הולך וחצקץ רחמייס הולץ
הצמע תפילתי וכולכת וסורתה
כטפיה זוקל זוקל פעם מחת
ביה לה סכיר יוס זגיתה וכיום
הכלצה נזיות הלהקה היולדת וטמע
הטceil קול וכטפיפ מתקפקין
כלבי כמו סוקול מתקפק נמיין
הלהס זונ ופתח הזט מנופת הכלבי
וכטפיאס יונטו והולך גולד וילעטו
כוי געלת כטפיאס זיון : זיך
תלמייד זאלג הניעו וכו' . הפליה
לען נפל סלט כלו לו חדסיין :
ועזומים . פלון עולס עינויו (ויטעה
לן) אסנגוריס פיקס וחיננס מורייס
לזרוכי גורלה : מהגנ' קרי קיהם
כל המנהות . נקמלה עד סלט

[33 97]** [32 97]*